

0929 – 29. september

Etter sin barmhjertighet frelste hans oss gjennom den nye fødselens bad. Tit 3: 5.

Her ser vi hvor store nådens skatter Herren knyttet til dåpen. Hva og hvor mye vi mottar der. Det som skjedde der er intet mindre enn at vi ble frelst!

Å bli frelst er det samme som å bli befridd fra alle sine synder, fra dødens og djevelens makt over oss. Og samtidig settes over i det evige livs uendelige arv og rikdom. På en gang få tilbake all den nåde, det barnekåret hos Gud, den ære og herlighet vi ved skapelsen var bestemt til. Som vi mistet gjennom syndefallet, men som Kristus gjennom hele sitt liv og lidelse, ja, med sin død og oppstandelse på ny kjøpte oss rettighet til. Å, hvor stor Guds evige, kjærlige rådslutning til vår frelse har vært!

Alt dette ville Kristus knytte sammen med, og legge ned i, dåpens vann. Slik ville han med et synlig tegn i sin menighet markere hver enkelt som eier av all denne nåden. I dåpen ville Gud gi oss den trøst vi behøver, og hjelpe oss å ta imot hans store, men åndelige og usynlige gave.

Dåpens vann ser svært lite betydningsfullt ut i våre øyne. Likevel er det et uendelig rikt og dyrebart vann. Det er med det som en stor godseier sa om en ubetydelig gullring: «Den jeg gir, og som tar imot denne ringen, han skal eie meg selv og alt jeg eier».

Ringene var i seg selv bare verd noen titalls kroner. Men nå var denne ringen plutselig blitt en særdeles dyrebart ting. For nå representerte den ikke lenger bare sin egen lille kroneverdi. Nå var hele denne personen som hadde gitt løftet, pluss alt han eide, knyttet til denne ringen, og hørte nå med i ringens verdi. Og hvorfor? Jo, bare på grunn av det løftet som var knyttet til denne ringen; nemlig at den som fikk, og tok imot den, skulle få eie alt dette.

Slik er det også med dåpen. Uten Guds ord er det bare vann, og har ingen verdi. Men gjennom det løftet Kristus knyttet til dåpens vann er det et nådemiddel, hvor Gud gir oss hele sin frelse og nåde.

Det er lærerikt å se hvordan Gud ofte har knyttet sine usynlige og himmelske nådegaver til jordiske, og synlige ting og tegn. Vårt svake og sanselige menneskehjerte har alltid måtte hjelpes på denne måten. Vi har mange eksempler på dette i Det gamle testamente. Eksempler som nettopp er forbilder på hvordan vi frelses gjennom Kristus.

Når Israels barn skulle skjermes mot mordengelens sverd, skjedde det gjennom et synlig tegn. Påskelammet skulle slaktes, og blodet av dette skulle strykes på husets dørstolper. Og når de på vandringen i ørkenen ble bitt av de giftige serafslangene, ble det laget en serafslange (en av samme slaget, men uten gift) i kobber. Den ble satt på en stang, og når de som var bitt så på den, skulle de få leve. Og her leser vi uttrykkelig at «Den som vendte seg og så på tegnet, ble frelst, ikke av det han så, men av deg, som er alles Frelser. Det var verken urter eller forbindinger som reddet dem, men ditt ord, Herre, som leger alt» (Visd 16: 7, 8, 12).

I 2. Kong 5 har vi også et treffende forbilde på dåpen, og hvordan vår fornuft stiller seg til dette. Den syriske høvedsmannen Naaman kommer til profeten Elisa for å bli helbredet fra sin spedalskhet.

Gjennom en tjener mottar han da bare denne beskjedden fra profeten: «Gå og bad deg i Jordan sju ganger, så skal du bli frisk».

Da blir Naaman sint og vil bare reise hjem igjen, fordi profeten ikke selv kommer ut og foretar noen høytidelige seremonier, men bare sender en tjener med en ganske alminnelig beskjed. Men når Naaman omsider lar seg overtale til å stige ned i Jordan på profetens ord, blir han straks, på grunn av løftet, fullstendig frisk. Og hvorfor? Så visst ikke på grunn av noe som helst spesielt med vannet i Jordan. Men bare på grunn av løftet som var knyttet til vannet i Jordan: «Bad der, så skal du bli frisk».

Her ser du et bilde på dåpen, – og på oss. Først ser vi bare en enkel Ordets tjener «forrette» dåpen, og det med svært enkle og uanselige midler. Bare vi fikk se Gud selv forrette dåpen i himmelsk høytid, og hørte ham selv tilsi oss frelsen, da ville vi nok tro det. Da hadde det alt sammen stor verdi og betydning. Men nå er løftet så gammelt og langveisfra. Nå ser vi ingenting i dette med våre øyne.

Isteden ser vi på selve vannet og tenker: Skulle ikke f. eks. min angers tårer bedre kunne rense bort synden, enn dette vannet som bare er hentet fra brønnen og stenkes på legemet? Men hvis vi bare fortsetter å se på vannet, og glemmer løftets ord, forakter vi lettsindig både dåpen og Kristi ord, og blir bare i vår synds spedalskhet.

Får vi derimot nåde til ved troen å se på Kristi løfte om dette vannet, da kommer vi også til å bli rene og frelst, akkurat som Ordet lover. For det er jo tross alt ikke verken drøm eller dikt, men en evig, guddommelig sannhet. Han kan ikke lyve, han som sa: «Den som tror og blir døpt, skal bli frelst».

Når denne Herren sier et ord, gjelder jo det tusen ganger mer enn alle våre tanker og meninger.

La oss derfor holde øynene klart festet på Herrens ord, uten noe som helst øyekast til siden. For ingen ting i hele verden er mer sikkert og pålitelig enn dette.